

Ha el is ismerem a közéletnek a házasságok fennállásához fűződő érdekét, mégis az államnak és társadalomnak csak egészséges házasságokra van szüksége, nem pedig olyanokra, amelyek férgesek. Az ilyenek tekintetében az érdek az, hogy igenis mihamarabb és minél könnyebben megszűnhessenek. A társadalom és államnak sem érdeke, hogy olyan házastársakat kényszerítsen egymás mellé, akik egyező akarattal akarnak válni. Minő gyermekeket várhatunk a rossz házasságokból? Az eugenetika is tiltakozik azok fenntartása ellen.

Igenis, a racionális megoldás egyedül az, hogy amennyiben egyfelől a válni kívánó házastársak a vagyoni kérdésekben és a gyermekek elhelyezése és tartása kérdésében meg egyeztek, másfelől pedig a bíróság a felek akaratának komoly-ságáról meggyőződött (1. a tényleges különélés már egy ideje, 3—6 hónapja fennáll; 2. a felek megjelennek a bíróság előtt, a békéltetés dacára is megmaradnak elhatározásuk mellett; 3. az életközösséget, mondjuk, további egy hónap alatt sem állítják vissza és a bíróság előtt személyesen újból kérik a bontást), a házasságot a bíróság felbontja. Nem ok nélkül, sőt az élet egzisztenciáit nagyon is mérlegelve és értékelve jutott oda bírói gyakorlatunk, hogy az egyező akaratú válást a 77. §. keretei között elismerte.

A gyakorló ügyvéd az egyedüli, aki mesterségénél fogva igaz bepillantást nyer a beteg házasság egész kórtanába. Annak tapasztalataira támaszkodva nyugódtan merem állítani, hogy könnyelmű válás — az esetek egész elenyésző százalékát leszámítva — nincs, csak könnyelmű házasság van. Emberileg komoly ok nélkül nem válnak el házastársak, és ha akaratuk egyezik a válás tekintetében, az állam ne gördítsen az elé akadályt. A társadalomnak és az egyének teljesen összeforró érdeke az, hogy a meg nem álló házasságok szűnjenek meg, már azért is, hogy az azokból kikerülő egyének megkisérelhessék újbóli elhelyezkedésüket. Az nem öncél, hogy a megkötött házasságok fennmaradjanak, hanem csak az, hogy a jó házasságok maradjanak meg. Ennek pedig éppen az esik a vonala irányába, hogy a meg nem állók mihamarabb szűnjenek meg. Ha egy rossz házasság megszűnik, még mindig lehet belőle két jó házasság.

A törvényhozásnak a lehetőség szerint arról kell gondoskodnia, hogy az egyének megélhetésének előfeltételei kellően adva legyenek, és mi meg leszünk elégedve, ha ezt a feladatát oldja meg helyesen. Ez a tér az, amelyen szívből köszönteni tudnánk minden interpellációt, még inkább szanalási ideát. Ha a törvényhozás e téren betölti feladatát, kevesebb szerencsétlen házasság fog létrejönni, és kevesebb jó házasság fog elszerecsétlenedni.

Dr. Balla Ignác.

A Civiljogászok Vitatársasága az idén is megkezdte minden hét csütörtökjén délután fél 7 órakor az Ügyvédi Kör helyiségében vitaestélyeit. Eddig dr. Doroghy Kálmán a valorizációs törvényről tartott előadást, melyben a törvény egyes szakaszaihoz fűződő joggyakorlatot kritikai megjegyzé-

sek kapcsán ismertette. Dr. Vági József „Zálogjog és quasi zálogjog” címen a zálogjog és a vele rokon jogi intézmények (törvényes zálogjog, megtartási és visszatartási jog stb.) elemzését adta és e tarka alakulatoknak egyszerűsítését tartotta célszerűnek.

Legközelebb megkezdji a társaság Magyarország magán-törvénykönyvének javaslatával kapcsolatos előadássorozatot, melynek során többek között dr. Beck Salamon, dr. Gaár Vilmos, dr. Meszlény Artur, dr. Schusztér Rudolf és dr. Szladits Károly tartanak előadást.

Az Ügyvédek Reformszövetsége a kebelébe tömörült ügyvédek intenzív munkálkodása mellett ügyvédi kérdésekben nagyon komoly tevékenységet fejt ki. Programja keretében október 30-án és november 6-án a Budapesti Ügyvédi Kör helyiségeiben vitaértekezletet hívott össze, amelyen az ügyvédi munkaalkalmak kérdését exponálták. Az előadók nagyon ügyesen osztották meg az anyagot egymás között. Dr. *Helle László* a közigazgatási jog, dr. *Szalay Zoltán* a büntetőjog, dr. *Nyulászi Alajos* a pénzügyi jog, dr. *Priesender László* a perenkívüli eljárások és végül dr. *Zoltán József* a polgári peres eljárás keretein belül mutatkozó ügyvédi munkaalkalmak kérdését boncolták. Az előadók mindvégig érdekes fejtegetéseiből leszűrődött az a tény, hogy nagyon sok ügyvédi munkaalkalmat lehetne teremteni a jogkereső közönség legcsekélyebb megterhelése nélkül. A vitában résztvettek közül kiemeljük *Popper Tódort*, a budapesti kamara főtítkáráát, aki az ügyvédi munkaalkalmakat a kamara nézőpontjából ismertette, dr. *Szegő Ferenc* és dr. *Vészi Mátyás* általánosságban szóltak hozzá a vita anyagához és hangot adtak az ügyvédség azon óhajának, hogy az elhangzott eszmék felhasználásával induljon meg végre egy komoly és hathatós propaganda az ügyvédség érdekében. Dr. *Nagy Dezső Bálint* adó- és illeték-kérdésekhez, dr. *Glückssthal Andor* a perenkívüli munkaalkalmak kérdéséhez szóltak hozzá. A többi felszólaló: dr. *Rakovszky Menyhért*, dr. *árvátfalvi Nagy István*, dr. *Leopold Elemér*, ifj. dr. *Szigeti László*, dr. *Huppert Leó*, dr. *Wagner György* és dr. *doberdói Breit Zoltán* az előadói vélemények egyes részeivel foglalkoztak felszólalásukban.

A vitaértekezlet befejezéséül dr. *Varannai István*, a Reformszövetség elnöke, foglalta össze az elhangzott indítványokat és eszméket és bejelentette, hogy dr. *Vészi Mátyás* indítványára a Reformszövetség ezen ankét anyagát széles körben, lehetőleg nyomtatásban is, terjeszteni fogja, végül annak úgy az értekezleten megnyilvánult, mint az életben lépten-nyomon felbukkanó óhajnak adott nyomatékos kifejezést, hogy az ügyvédség kívánja a munkaalkalmak sürgős kiszélesítését, de mindig csak a jogkereső közönség érdekeinek szigorú szem előtt tartása mellett. Ehhez képest sürgősen szükséges, éppen a közönség érdekében, hogy egyes olyan eljárások során, ahol ma az ügyvédi képviselőt fakultatív, sőt